Prológ

Usadený v súkromnom boxe som pofajčieval kubánsku cigaru a sledoval ženu vo flitrových šatách. Pri bare sedelo mnoho ľudí, no ona v malom dave žiarila. Nebol som jediný, kto si všimol jej výnimočnú charizmu. Za ten čas, čo som ju špehoval, sa o jej pozornosť snažili traja muži. Každého však nonšalantne poslala dočerta.

Blond vlasy sa jej v jemných vlnách točili pod lopatky, štíhlymi rukami zvierala martini pohár, do ktorého si, na moje počudovanie, dala naliať nealko, a nohy, ktoré vystavovala na obdiv spod krátkych šiat, doslova zvádzali k hriešnym myšlienkam.

Dlho trvalo, kým sa obrátila natoľko, aby som jej videl do tváre. Zrejme na niekoho čakala. Veľkými modrými očami vsadenými do súmernej, pôvabnej tváre prechádzala po podniku a vyhliadala svoju známosť. Zamyslene pri tom špúlila pery. Presne v momente, keď sa očami zastavila na mne, sa zastavil aj čas. Sekunda sa natiahla na nekonečno.

Virginia Franklinová bola stelesnením bohyne.

Predstavovala typ ženy, pre ktorý sa v minulosti začali vojny. Prevtelenie samotnej Venuše. Bežný smrteľník by podľahol jej čaru presne po tej nekonečnej sekunde. Očný kontakt som prerušil ja.

Na mňa jej kúzlo neplatilo.

Nedovolil by som to.

Nenávidel som, keď sa mi niekto hrabal do biznisu. Bol som rozhodnutý od nej odkúpiť podiel, ktorý na ňu napísal ten senilný úchyl, a pokračovať v pláne.

Keď k Virginii pristúpila známa žena, moje veľké plány sa otriasli v základoch.

1. KAPITOLA

Dorian

Na luxusné párty brávali len tých najlepších z najlepších. Prešiel som troma kastingmi a už som nedúfal, keď som dostal správu, ktorá obsahovala iba miesto, čas a sumu, ktorú som mohol zarobiť. Nezaváhal som ani na sekundu a odpísal ÁNO.

V ten víkend sa začala moja nová éra.

Po rozchode so Simone, ktorú som prichytil pri súloži so šéfom v kancli, som sa potreboval pohnúť ďalej.

Jej zrada po dvoch rokoch intenzívnej „lásky" bola pomyselným klincom do rakvy, v ktorej som pochovával nádej vo vernosť ženského pohlavia.

Hovorí sa, že ľudia v našich životoch sú buď darom, alebo trestom. Simone znamenala niečo oveľa horšie. Bola mojím prekliatím.

Aj vďaka nej som už žiadnej neveril. Ony využívali mňa a na oplátku som plánoval robiť to isté.

Keď som vošiel do renomovaného klubu v centre mesta, kam chodievalo horných desaťtisíc, zastavil ma ochrankár.

„Meno?" spýtal sa strojene.

„Dorian Fabri, dnes tu začínam," vyslovil som ihneď odhodlane.

Ochrankár niečo hľadal a potom pokrútil hlavou. „Také meno tu nemám.“

„Vystupujem pod pseudonymom Candy.“

Zrazu prižmúril oči, ustúpil a povolil mi vstúpiť dnu. „Veľa šťastia,“ zamrmlal ešte.

To som nepotreboval. Vedel som, do čoho idem.

V ten večer som plánoval obdarovať všetky nadržané paničky najsladšou jazdou.

~

V Adamovom rúchu som opúšťal nadrozmernú posteľ, v ktorej dve nahé krásky dospávali divokú noc, a vybral sa na balkón v ústrety slnečnému dňu. S úsmevom od ucha k uchu som sa oprel o zábradlie a sledoval blízky oceán.

Čaká nás týždňová párty na jachte, potrebný reset pred veľkým dňom, keď sa stanem oficiálnym majiteľom *LocalX*.

Odniekiaľ som započul šokovaný hlas. Pozrel som dole, kde staršia žena upratovala okolie bazéna, no niečo ju donútilo spustiť slovník drevorubača a prikryť si ústa rukou. To niečo bol môj vták vynímajúci sa medzi dvoma ornamentovými tyčami zábradlia.

„Ránko, Adelina!“ zvesela som ju pozdravil a zamával jej. „Na raňajky si dáme vajíčka.“

„*Dios mío*!“ prežehnala sa a utiekla do domu.

Vzdychol som si a trochu si ponaťahoval stuhnuté údy. Slnko nebolo vysoko, no i tak som cítil, ako mi dobíja batérie.

Zozadu ma objal pár rúk s dlhými nechtami, ani som okom nemrkol. Mačička do mňa zaryla pazúriky a prechádzala mi jazykom po chrbte. Vedela, ako mi odkrviť mozog... Môj vták zrazu salutoval celému pobrežiu. Ešteže sa pobúrená Adelina vnútri modlila za moju hriešnu dušu a polievala mi raňajky svätenou vodou.

Otočil som sa ku kráske, ktorej meno som si dávno nepamätal, a sledoval, ako zvodne klesá na kolená. Jej predstava o raňajkách sa mi páčila. A aj tomu dole...

~

„Nepredá? Ako to, že nepredá?!“ hromžil som do telefónu v utorok večer a hľadel na primitívne sentimentálny západ slnka na výletnej lodi plaviacej sa po Karibiku.

Právnik mi vysvetľoval niečo o nepredajnom podiele, ktorý získala Virginia Franklinová, zrejme majiteľova milenka, a tá ho odmietla predať.

„Dohodnite mi s ňou stretnutie hneď, ako sa vrátim z dovolenky!“ prikázal som a potom zložil. To už ku mne kráčala Taty s nechápavým pohľadom a pohárom whisky.

Len pred dvoma týždňami sme v podniku zapíjali môj úspech, no asi išlo o predčasnú radosť. Vtedy mi majiteľ akosi zabudol oznámiť detail, že nie je jediným vlastníkom, a teraz, keď nastal čas na podpísanie zmluvy, je problém na svete!

„Niečo s podnikom?“ pýtala sa, keď som si od nej vzal pohár.

„Hej.“

Našpúlila pery. „Nechceš sa o tom baviť?“

„Nie.“ Odvrátil som zrak k oranžovo-ružovej oblohe. Na tvári som pocítil slaný morský vánok.

„Daj si,“ počul som Taty. Keď som sa k nej po chvíli obrátil, medzi prstami zvierala malú tabletku.

Bez zaváhania som si jej prsty vložil do úst a vzal si ponúkaný kúsok zakázaného raja. Zapil som ho dúškom whisky a zavrel oči.

Keď som ich znovu otvoril, svet sa mi zdal krajší, farebnejší, voňavejší, rýchlejší, zábavnejší...

Virginia

Ako som prechádzala prázdnym lokálom, moje podpätky klopkali o podlahu. Zožierala ma extrémna zvedavosť na muža, ktorý sa toľko dožadoval mojej prítomnosti.

Ešte stále som sa nespamätala z toho, že mi starý Frankie odkázal dvadsať percent firmy, a už vôbec som sa nespamätala z faktu, že svoje zvyšné percentá predal nejakému zazobanému Talianovi, ktorý o našom lokáli nemal ani šajnu. Tento podnik už zažil svoje roky slávy a tie sa skončili vtedy, keď odišiel Habibi.

Jeho výpoveď bola otázkou času a ja som ju podala tesne pred ním. Vedela som, že podnik pôjde dolu vodou. Nemýlila som sa. Bohužiaľ. Alebo našťastie?

Počas dňa sa tu nachádzal minimálny počet zamestnancov. Manažér René, ochrankár, barman a dve upratovačky. Lokál chystali na zajtrajšiu prevádzku a ticho, ktoré v ňom vládlo, bolo ohlušujúce.

Keď ma zbadal René, naširoko sa usmial a odhalil zlatý zub, ktorý nebol v móde hádam nikdy. Vždy ma fascinovalo, ako si dokázal učesať svoje tri vlasy, ktoré mal na hlave, a s akou noblesou dokázal nosiť havajské mafiánske polokošieľky. Odhliadnuc od nemožného výzoru som však musela priznať, že bol jeden z mála milých ľudí v tomto fachu, ktorí ma nechceli pretiahnuť a ktorých som nemala chuť zaškrtiť. René mi skutočne chýbal.

„Naša hviezda najžiarivejšia! Počul som novinky a cítim sa, akoby som vyhral jackpot. Prišla si nás zachrániť," vravel s nádejou a otvoril náruč, v ktorej ma chvíľu stisol.

„Čauko, *Dvojka*," oslovila som ho familiárne. *Dvojka* znamenalo, že bol môj druhý najobľúbenejší manažér.

„No tak, stále dvojka? Aj keď odišiel?" Spýtavo nadvihol obočie.

Tvárila som sa, že rozmýšľam. Habibi alias *Jednotka*, tu už nebol a ani nehrozilo, že by sa vrátil. Odkedy chodil s Cassie, bol o kus menšie hovädo a o kus väčší človek. „Máš pravdu, odteraz si *Jednotka*.“ Žmurkla som na neho a dala sa ním viesť k novému spolumajiteľovi.

Cestou mi rozprával pikošky z podniku nerestí, no ja som sa nemohla sústrediť na to, čo hovoril. Premkol ma divný pocit.

Kráčali sme hore po trblietavých schodoch, ktoré bývali za večernej prevádzky exkluzívne nasvietené. Takto za bežného dňa vyzerali takmer obyčajne. Vlastne celý podnik vyzeral fádne. Aj napriek všetkému som ho kedysi považovala za svoj domov.

V návale sentimentu som sa rozhliadala vôkol seba, či sa tu niečo zmenilo. Taká som bola zaujatá okolím, že som si neskoro všimla dve ženy, ktoré sa opierali o barokové kamenné zábradlie. Obe ma prepaľovali hodnotiacimi pohľadmi, akoby si obhliadali súpera.

Kým jedna bola vysoká blondína s trblietkami na tvári, druhá mala vlasy farby gaštanu vystrihané na krátke mikádo. Boli vyobliekané, akoby tu pracovali, no nepoznala som ich.

Než som otvorila ústa a stihla ich pozdraviť, nadvihli brady vyššie a v tichosti odpochodovali k súkromným lóžam. René iba mykol plecami a ďalej mi rozprával o tom, ako nový majiteľ chcel robiť čistky a plánoval prepustiť polovicu personálu.

„Čože?“ vyhŕkla som neveriacky, keď som sa dozvedela, že vyhodil *Trojku* alias Samanthu. Z manažérskej trojice som ju príliš neobľubovala, no svoju prácu si robila dobre a lokálu obetovala všetok voľný čas.

„Dobre počuješ. Začul som, že naše dievčatá plánuje vymeniť za nejaké Rusky a očakávam, že prepustí aj mňa,“ sťažoval sa so zvesenými plecami.

Pohybom ruky som ho zastavila, lebo hrozilo, že mi

z tých sťažností vybuchne hlava. „Dosť, René. Nič také sa nestane. To nedovolím."

Vzhliadol ku mne smutnými očami. Aj pre neho bol lokál domovom. Nevedela som si ho predstaviť kdesi na čerpacej stanici v uniforme blokovať predražené víno a balíček kondómov.

„Ďakujem, ďakujem... Ten starý lišiak Frankie vedel, prečo tú časť prepísal na teba. Určite tušil, že by mohli nastať problémy."

V duchu som si pomyslela: *Kiežby si vedel*. Hrdo som vystrela chrbát, dvakrát sa zhlboka nadýchla a vybrala sa do kancelárie v privátnej zóne, ktorá kedysi patrila Frankiemu. Dnes ju však okupoval cudzinec, čo si už teraz dovoľoval priveľa.

René mi adresoval povzbudivé slová, no ja som ho nevnímala. Videla som len veľké ebenové dvere s pozlátenou kľučkou, ku ktorej sa približovala moja ruka.

Bez zaklopania som suverénne vošla do tmavej kancelárie, ktorej jednu stenu zdobili police so zakladačmi plné dokumentov a druhá stena oproti vchodovým dverám bola presklená s výhľadom na jadro lokálu.

Raz som tu večer sedela s Frankiem po vážnom rozhovore a v tichosti sme sledovali baviacich sa ľudí. Vtedy som na ňom videla, aký je hrdý na to, čo za tie roky vybudoval, preto som nechápala, ako ho ten Talian donútil vzdať sa celoživotného diela.

Pri schodoch do horného bytu postávali tie dve nesympatické ženy, ktoré ma pred chvíľou preklínali pohľadmi, a v tieni, otočený chrbtom, stál vysoký muž v tmavom obleku.

Hoci som mu nevidela do tváre, ostala som zaskočená. Atletickú postavu nezamaskovalo ani očividne drahé, na mieru šité sako. Postojom dával najavo, že sa otituloval prvým písmenom gréckej abecedy a vyčesané tmavé vlasy nemali ani náznak šedín.

Neunúval sa otočiť, iba dvihol ruku, na ktorej sa blysli prstene a predražené hodinky, za ktoré by sa dalo kúpiť auto prestížnej značky, a jeho dva ženské tiene opustili miestnosť. Prisahala by som, že keď prechádzali okolo mňa, syčali kliatby v cudzom jazyku. Cítila som sa nepríjemne, ba až špinavo.

Keď sme osameli, otvorila som ústa, že na neho spustím spŕšku slov, no vtom sa otočil, a ja som ich zabudla zavrieť. Onemela som. Nečakala som, že spolumajiteľ bude až taký príťažlivý.

Mladý Talian mal ostré črty tváre, chladné belasé oči, ktoré ma okamžite zhypnotizovali, jemné, no pedantne zastrihnuté strnisko a na plných perách mu pohrával očarujúci úsmev.

Zmeravela som a prežívala osobnú dávku *déjà vu*. Ovládol ma silný pocit, že som sa do tých očí už niekedy pozerala.

Natiahol ku mne ruku. Moje telo preplo na autopilota a robilo to, čo odo mňa očakával. Keď stisol moju ruku medzi svojimi dlaňami a pobozkal ma na ňu, zabudla som sa nadýchnuť.

„Dobrý deň, drahá Virginia, rád ťa spoznávam. Som Dorian Fabri, ale v práci ma volajú Candy.“

2. Kapitola

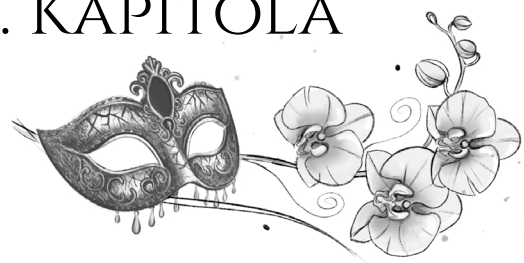

Dorian

Spolu s troma mužmi v námorníckych uniformách som kráčal na nasvietené javisko s výstupkom do davu. Do davu nadržaných žien s peňaženkami preplnenými bankovkami vysokých hodnôt. Pre prachy sa každý z nás pokúsi zaujať a podať najlepší výkon.

Obzeral som si vyrysovaného chlapíka z Nórska, ktorý balil ženy zásadne svojimi jamkami v lícach. Taktiež som zazeral po dobre vyzerajúcich dvojčatách z Nemecka, ktoré ťažili zo svojej podoby.

Hoci sme si v zákulisí rozumeli a naoko si dávali dobré rady, na pódiu sme súperili o najväčší podiel na tipoch.

Na poslednej plavbe po Stredozemnom mori som si aj vďaka nim zarobil na luxusné auto. Teraz som mieril vyššie. Nebol som obyčajný striptér, ktorého ten hore obdaril v južných partiách viac, ako si zaslúžil.

Som Candy, a to už niečo znamená.

So žiarivým úsmevom, ktorý mi zaplatila bohatá milenka, som vyšiel do svetla reflektorov za burácania podmanivej hudby a užíval si hysterický a vzrušený krik zbohatlíckych paničiek, pre ktoré sme stelesňovali ich mokré sny.

~

Virginia mi podľahla presne tak, ako som zamýšľal. Po mojom džentlmenskom privítaní zmäkla ako také maslo a teraz som si ju mohol natrieť na chrumkavú hrianku. Stačilo sa len zahryznúť.

„Nech sa páči, usaď sa.“ Viedol som ju ku koženému kreslu pri stene s knižnicou. Ešte stále pôsobila rozhodene. Asi čakala, že budem starý foter, ktorého si rýchlo obmotá okolo prsta. Lenže roly sa vymenili.

Skôr, ako som sa k nej usadil do príliš intímnej zóny, niekto zaklopal na dvere a následne vošiel. Barman Tom niesol na tácke dve silné kávy. Vykasal som si nohavice a sadol si, kým nám na stolík medzi nami servíroval moju obľúbenú arabiku.

„Ďakujem,“ vyslovil som naraz s Virginiou, pričom ona sa znovu zarazila. Tom odišiel a ja som sa opäť usmial tým okúzľujúcim spôsobom, na ktorý sa korisť zvykla chytať sama.

Virginia sa neisto zahniezdila s rukami zopnutými v lone. Celým svojím bytím ku mne vysielala nervozitu i sexuálnu energiu, ktorú som v nej prebudil. *Výborne.*

„Svoj podiel podniku nepredám,“ vyhlásila nečakane a napriamila sa.

Nadvihol som obočie. „Smiem vedieť prečo?“

Nadýchla sa a s odpoveďou si dávala načas. Spôsobne si vzala šálku, lyžičkou pomiešala kávu dvakrát v smere hodinových ručičiek a nehlučne ju odložila na podšálku. Predtým, ako si odpila z pariacej tekutiny, mi pozrela do očí a povedala: „Nepoznáš to tu.“ A potom spojila svoje plné pery s okrajom porcelánu a slastne zavrela oči.

Samozrejme, že som ju v mysli preťahoval na tisícajeden spôsobov. Predsa len som bezbranný chlap, ktorý má nedostatok krvi na celé telo, no bolo tu ešte niečo, čo ma vyvádzalo z miery. Tón, akým sa so mnou rozprávala.

„Prečo si myslíš, že to tu nepoznám?“

Odložila šálku. Zdala sa byť sebavedomejšia ako pred

pár minútami. „Lebo chceš prepustiť schopných ľudí, vďaka ktorým podnik roky funguje."

Nahol som sa bližšie a skúmal reč jej tela.

Dych sa jej zľahka zrýchlil, nohy sa snažila nenápadne pritláčať k sebe, hoci by ich najradšej roztvorila a pozvala ma medzi ne.

Nie, nenamýšľal som si. Poznal som tie nepatrné signály, tú nervozitu, prekrvenie pokožky a zimomriavky, s ktorými bojovala. Poznal som ten pohľad, ktorým ma prakticky vyzliekala donaha.

„Vďaka ktorým podnik už roky nefunguje, si chcela povedať." Nahodil som ležérny výraz tváre. Užíval som si jej rozpoloženie a to, ako na mňa reagovala. Možno mi naozaj bude stačiť pretiahnuť ju na stole a podpíše aj zmluvu s diablom.

Odrazu prudko vstala, čo som nečakal. Líca jej zružoveli a v očiach sa jej zablyslo. „Čo si o sebe myslíš? Že sem len tak prídeš a zničíš to tu spolu s ľuďmi, pre ktorých je lokál všetkým?" Hlas jej pri posledných slovách hystericky preskočil.

Tiež som vstal a napriamil sa. Snažil som sa zachovať pokoj, no bolo to dosť ťažké. „Som obchodník, Virginia. Nenechám to tu skrachovať pre vaše familiárnosti a hlúpy sentiment, ktorý nemá v biznise miesto. Aj tak to nezmeníš." S chladným výrazom v tvári som si vložil ruky do vreciek nohavíc. V pravom vrecku som pocítil kus papiera, ktorý ma motivoval zotrvať. Neveril som na náhody a ani na to, že teraz musím strpieť zlatokopku, ktorá si podiel v lokáli isto *kúpila* cez posteľ. Keď nevyšiel plán A, plán B si vychutnám dvojnásobne.

Virginia sa pozná s mojím uprednostneným bračekom.

Hra sa môže začať.

„Aj tak to nezmeníš," dodal Dorian a ruky si vložil do vreciek nohavíc. V očiach sa mu mihol akýsi tieň.

„Zmením. A ty sa budeš pozerať z prvého radu!" vyprskla som nahnevane. Nahnevane preto, ako so mnou zaobchádzal, aký si bol sebou istý, ako na mňa pôsobil...

Ak existuje láska na prvý pohľad, existuje aj nenávisť na prvý pohľad.

Zrazu na mňa žmurkol a naklonil sa ku mne bližšie, akoby ma chcel pobozkať. Namiesto toho sa len zhlboka nadýchol. „Už teraz sa teším. Hm, sladká ako marshmallow..." vyslovil niečo, čo ma zmiatlo.

Viac ma však zamestnávalo to, ako vo mne všetko vrelo. *Je to len namyslený metrosexuál, ktorý si myslí, že je pánom ľudstva. Ja ho ale rýchlo vyvediem z omylu.* Radšej som si však tentoraz hryzla do jazyka a bez slova odišla z *jeho* kancelárie.

Dala som si záležať, aby som za sebou tresla dverami.

Okamžite sa na mňa zavesili René s Tomom. Čakali, čo im poviem, no nevydolovala som zo seba jedinú súvislú vetu. Sľúbila som im, že sa uvidíme na ďalší deň, a sebe som sľúbila, že sa dám dovtedy do poriadku.

~

Zamyslená som vkročila do obľúbeného bistra a kráčala uličkou pri bare až k poslednému stolu, kde ma čakali.

„Čau, hrdličky!" pozdravila som sa a prisadla si k nim.

Harry ma ležérne odzdravil a znovu sa pohľadom zaboril do svojej čítačky. Zase pracoval, no v okuliaroch so sústredeným výrazom mu to veľmi pristalo.

Cassie vyskočila na rovné nohy, zvesela ma objala a vybozkávala na obe líca. Veľmi mi prirástla k srdcu. Rovnako, ako si svojou povahou získala nedobytného Habibiho, si získala aj mňa.

„Čauko! Objednala som nám klasiku, dúfam, že nevadí. Som taká hladná, že by som zjedla aj klince.“ Cassie sa usadila vedľa Harryho, ktorý na ňu pobavene pozrel.

„Na klince sme sa nemuseli trepať sem. Nejaké mám doma, mohol som ti ich priniesť do postele,“ vyslovil s náznakom vtipu. Keď sa Cassie zatvárila rozpačito, vtisol jej na pery cudný bozk.

Stále som nemohla uveriť, akým prešiel prerodom. Vyzeral šťastne. Ako sa vraví, aj na psa dôjde mráz. A na Habibiho zasa láska. Divné.

„Ty by si v posteli najradšej dožil,“ povedala a palcom mu prešla po brade. Harry jej venoval dosť zvrhlý pohľad, ktorý odpovedal za neho.

„Hej!“ takmer som skríkla. „Tie rečičky, pohľady a dotyky si nechajte na doma.“

„Tuším si si dlho nevrzla.“ Harry si klasicky nedával servítku pred ústa.

Už-už som chcela namietať, keď nás vyrušila čašníčka Nina v indigovej rovnošate s nariasenou sukňou a veľkým logom bistra cez prsia. Jej pozornosť patrila najmä Harrymu. Keď pre mňa a Cassie vykladala z vozíka čučoriedkové palacinky, ani na nás nepozrela. Zato Harryho miešané vajíčka s opekanou slaninkou servírovala takmer dva svetelné roky. Ak by mohla, určite by sa mu naservírovala na raňajky osobne. Vôbec by ma to neprekvapovalo. Prekvapovala ma len Cassie a jej ignorácia úbohého pokusu o flirt.

Nina nám ešte obratom priniesla nápoje a kávy. Bolo mi trápne za nich všetkých. Harry jej namiesto poďakovania kývol hlavou a ona takmer vyskočila od radosti a odpochodovala za pult, odkiaľ nás mohla ďalej špehovať, ak jej vôbec niečo také plná prevádzka dovolí.

„Tebe to nevadilo?“ naklonila som sa bližšie ku Cassie. Tá už mala v sebe tretinu raňajok.

„Ho ao?“ zahuhňala s plnými ústami. Potom sa spamätala, prehltla a otázku zopakovala: „Čo ako?“

Očkom som hodila k pultu. „No to, ako tá ženská slintá po Harrym."

Cassie s Harrym sa pozreli na seba a uškrnuli sa. Potom sa Cassie obrátila späť ku mne. „Kebyže sa mám rozčuľovať nad každou ženskou, ktorá mi pozerá po chlapovi, asi by sa zo mňa stala sériová vrahyňa."

„Pozerať sa predsa nie je zakázané." Harry si naložil do úst poriadnu porciu vajíčok.

Len som pokrútila hlavou sama nad sebou, že tu riešim takéto banality. Po troch rokoch „praxe" spoločníčky som však stratila vieru v mužov a v ich monogamiu.

Áno, možno výnimočne existovala, alebo v začiatkoch vzťahu, keď si ešte milenci navzájom neukázali pravé tváre, no v tomto som skeptik. Takmer všetci moji *tatkovia* boli ženatí muži v najlepších rokoch, ktorí mali rodinu a naoko šťastné manželstvá. Odhliadnuc od toho si musia dokazovať výšku svojho ega a predbiehajú sa, kto príde na *služobku* s viac sexi milenkou.

Znovu som potriasla hlavou, aby som odohnala myšlienky, ktoré mi často nedávali spávať.

„To vážne musia autori pomenovávať pohlavné orgány jaskynka, lastúrka, mušlička, morský koník, stožiar a oštep?" rozhorčil sa Harry, keď opäť pozrel do čítačky. „Kam sa stratil starý dobrý penis a vagína? Nie, namiesto toho tu čítam o podmorskom svete, kde vystrekujú gejzíriky a šťavy lásky. Erotická literatúra vie byť občas ozajstné dno." Frustrovane zazrel na svoju šťavu z čerstvého pomaranča.

„No tak, zlato, povedali sme si predsa, že nebudeme literárni snobi. A verím, že keď sa tieto slová dostanú k Ivane, tá ich uvedie na pravú mieru," chlácholila ho Cassie a potom sa obrátila ku mne. „Máme novú editorku. Ostrá ako britva, no veľmi pedantná."

„Skvelé! A ako pokračujú ťahanice s vydavateľstvom?" spýtala som sa niečo, čo by ma mohlo nachvíľu odpútať od predošlých výčitiek.

Cassie zamávala Nine a doobjednala si zmrzlinu. Typická ona. Zmrzlinu jedla so všetkým. Najviac ma desila kombinácia so syrovým burgerom. „Dobre, Harry ma začal zasväcovať do mágie vydávania kníh."

„A to je napríklad čo?" Musela som uznať, že palacinky sa im dnes neobvykle vydarili. Cestíčko sa priam rozplývalo na jazyku a sladké čučoriedky im dodávali sviežosť.

Cassie odložila vidličku a od úslužnej Niny si vzala pohár so smotanovou zmrzlinou. „Harry ma naučil jedno motto, podľa ktorého by sa mal riadiť každý autor aj vydavateľ. *Vytváraj také knihy, ktoré človek nečíta len na záchode, ale také, ktoré si berie aj na záchod*."

V sekunde som pred seba vyprskla svoju pomarančovú šťavu. Aspoň mala Nina opäť dôvod priblížiť sa k nášmu stolu a pri utieraní sledovať môjho rozmarného exšéfa, ktorý medzitým odložil prácu bokom a rozpovedal mi o problémoch s jeho nevlastnou sestrou Sophiou.

Po tom, čo sa prevalil škandál s daňovým podvodom v druhej firme, za ktorú tiež zodpovedala ona, sa ich nevlastný otec rozhodol zveriť vydavateľstvo výlučne Harrymu. A zaslúžene, pretože urobil všetko, čo od neho starý Lockwood chcel. Spolu s neznámym autorom vyhral literárnu súťaž a dokázal mu tak, že je hoden viesť rodinný podnik, ktorý založila jeho matka.

„Znervózňuje ma," so zavrčaním som zazrela po premotivovanej obsluhe.

„Chudák chlap, ktorého si narazíš. Vyzeráš na pekne hysterickú a žiarlivú fúriu," vyslovil Harry a tentoraz sa stratil za dvojstránkou dennej tlače.

Zamračila som sa, no kým som niečo odvrkla, predbehla ma Cassie. „Tak to už vyklop. Aký je nový šéfko?" Zízala na mňa veľkými očami vo farbe karamelu. Zapravila si za ucho prameň polodlhých vlasov a nabrala si plnú lyžicu zmrzliny.

Cassie jedla fakt veľa, no vďaka osobnému trénerovi,

Harrymu, to na nej nebolo vidno. Naozaj som si nechcela predstavovať všetky tie „cviky“, ktoré spolu predvádzali, ale nedalo sa inak.

S Harrym som mala tú česť aj ja. Teda takmer.

Robieval veľmi interaktívne pohovory. Kedysi...

„Je to taliansky namyslený čurák!“ vyprskla som a bolo mi jedno, že sa dvaja pubertiaci pri vedľajšom stole smiali ako šialení.

„Špecifikuj,“ zaujímal sa Harry. Predsa išlo o lokál.

„Frankie na mňa prepísal dvadsať percent, ako isto viete.“ Uhla som pohľadom. Tvrdila som im, že som kedysi darovala krv jeho chorej dcére, ktorá potrebovala transfúziu. Obom im bolo jasné, že klamem, no nevyzvedali odo mňa, prečo som naozaj dostala pätinu podniku. „Keby nebol nový majiteľ namyslený vták ohnivák a nechcel vyhodiť na ulicu celý personál, možno by som mu predala svoj podiel.“

„Vták ohnivák...“ Pubertiaci sa znovu rehotali.

„Ticho!“ napomenula som ich a hodila do jedného z nich do guľôčky pokrčenú servítku.

Okej, tá prezývka mi fakt nevyšla, no nechcela som použiť expresívnejší výraz.

Teraz sa uškŕňali aj moji priatelia. „Ser na tie decká, pokračuj.“ Harry zaujato zložil noviny na stôl. Historky z lokálu boli zrejme zaujímavejšie ako obscénnosti zo sveta celebrít, športovcov a politikov.

„Vyhodil Samanthu a plánuje robiť čistky aj medzi dievčatami. Takisto sa o svoj flek bojí René.“

Harry nadvihoval obočie. Inak sa k tomu nevyjadroval.

Cassie krútila hlavou. „Výborný začiatok.“

„Navyše je arogantný a tak čudne charizmatický.“

„Je fešák?“

„Je,“ odvetila som bez okolkov.

„Tak ho zveď,“ navrhol po chvíli Harry. Keď sme naňho s Cassie nemo pozreli, pokračoval: „Nehraj sa na

neviniatko. Si jedna z tých, čo má v krvi talent na manipulovanie mužmi.“

„A ja nemám?“ vyzvedala Cassie.

„Máš.“ Harry sa tváril vážne, no vzápätí ju objal okolo ramena a pritiahol si ju bližšie.

„Nevyspím sa s ním.“ Zamračila som sa.

„A čo teda plánuješ?“

Odpila som si z kávy. „Zabojujem. Ukážem mu, že lokál je náš.“

Cassie sa uškrnula. „Potrebuješ spojencov?“

„Samozrejme. Môžem s vami počítať?“

Po chvíľke ticha obaja prikývli a ja som zrazu pocítila obrovskú úľavu, že v tom nie som sama. Budú mi kryť chrbát. Tak ako som to robila roky ja.

Odrazu ma niekto poklepal po pleci. Otočila som sa a pozrela na vyškereného pubertiaka s kovovým strojčekom na zuboch a nepekným akné na brade. Držal zošúverenú servítku a náhle k nej privoňal. „Budem s ňou aj spávať, krásavica.“

V tom momente, keď som pohoršene otvorila ústa, Harry s Cassie vybuchli do hlasného smiechu a tí drzí chalani vybehli von z bistra.

„Čo, dočerta...“ nechápala som.

Niekto zabúchal na presklené okno pri nás. Ten sopliak s kamošom mi posielali vzdušné bozky a potom utiekli.

„Nuž len toľko, že máš talent manipulovať mužmi, *krásavica*.“ Harry sa smial ako už dávno nie.

3. Kapitola

Dorian

Rozlúčka so slobodou sa trochu zvrtla. Opitá nevesta ma ťahala do súkromného apartmánu. Neprotestoval som. Vyzerala dobre. Starala sa o svoj zovňajšok, koľko jej len kreditka nastávajúceho dovolila. Nezvykol som si zisťovať nič o klientoch, no jedna z družičiek, ktorá si objednávala naše služby, mi všetko vyklebetila. Kým Karl, Stephen a Theo ostali obšťastňovať roj nadržaných družičiek, sesterníc a kamošiek, ja som plánoval obšťastniť hviezdu večera, ktorej so stúpajúcim promile v krvi stúpala aj odvaha a ukazovala svetu svoju zvrátenú stránku. Keď mi do ucha pošepkala sumu, ako na povel som dostal erekciu.

Strhol som z nej miniatúrne saténové šaty. Nemala podprsenku, nepotrebovala ju. Plastickí chirurgovia jej vyčarili ukážkový dekolt, ktorý musel stáť majetok.

Stiahla mi trenky a vyvalila oči na môj penis. Ten jej dedulo *má určite chudobnejšiu výbavičku, inak by si neťahala do postele týždeň pred svadbou striptéra. Okamžite ma stiahla k sebe, šepkala mi zvrhlé veci, ktoré odo mňa požadovala. Neprotestoval som. Práca predsa šľachtí, či nie? Podľa tohto motta mám už dávno šľachtický titul a modrú krv!*

~

Práce na byte ešte neboli hotové, a tak som sa musel uskromniť s prechodným bydliskom v hoteli. Po bohatých raňajkách vo forme švédskych stolov som skontroloval čas na svojich švajčiarskych hodinkách. Potrpel som si na dochvíľnosť. Som zástanca názoru, že kto mešká a mrhá časom toho druhého, preukazuje mu absolútnu neúctu. Hoci som nedostal v detstve patričné vzdelanie, o výchove nehovoriac, o to viac som sa musel snažiť tieto veci doučiť v ranej dospelosti, keď som sa *mu* konečne vymanil.

Iba vzdelaný človek, ktorý si je vedomý svojej hodnoty, je predurčený na úspech. Možno by ma to stálo menej úsilia, ak by si matka namiesto neho vybrala mňa. Už len pri pomyslení na to som zatínal sánku.

Odvrhla ma, nechala ma so svojím bratom, ktorý mi dával každý deň pocítiť, ako ma nenávidí, a zdrhla s mojím privilegovaným dvojčaťom.

Niekedy o osude človeka rozhodnú sekundy. V mojom prípade to bolo rovnako. Pár sekúnd určilo, že prvorodený Harry bol vyvolený, zachránený...

Z myšlienok ma vytrhol detektív, ktorý mi preukázal iba dvanásť minút neúcty.

„Tak čo? Máte niečo nové?“ spýtal som sa namiesto pozdravu. Beztak som mu platil rozprávkové prachy, načo sa zdržiavať so zdvorilosťou.

Detektív prikývol a po stole mi posunul obálku. Pozrel som do nej. Boli v nej fotky.

~

Už keď som kráčal lokálom, niečo sa mi nezdalo. Na to, že ešte nebolo otvorené, tu bol až príliš veľký hurhaj, ktorý sa niesol z hlavného baru.

„Dobre, že si tu. Tej ženskej načisto preskočilo,“ zavesila sa do mňa Taty a rozstrapatila si krátke vlasy, čo robila vždy, keď bola nervózna.

„Akej ženskej?“

„No predsa Gii *Dvadsaťpercentnej*,“ odvetila ihneď s pohoršeným výrazom, ktorý vravel: *Ako to, že ti to nedocvaklo hneď?*

Rýchlym krokom sme sa dostali až do epicentra hluku a vtedy som pochopil jej slová.

Pri bare sedela Virginia obklopená všetkými zamestnancami, ktorých miesto v lokáli bolo neisté. Držali plné poháre a na tvárach im pohrávali širokánske úsmevy. Úsmevy im nezmizli, ani keď si ma všimli. Všetky oči sa upreli na mňa.

„Ale, aha, kto nám to sem prišiel. Samotný pán majiteľ,“ vyslovila Virginia. Na jej anjelskej tvári sa črtal pobavený výraz, ktorým ma vyzývala k reakcii.

Necítil som sa komfortne, no nemohol som to dať na sebe znať. S rukami vo vreckách som hľadal svoj vnútorný hlas.

„Taký sebaistý... A predsa sme mu vyrazili dych,“ ozvala sa žena s infantilnými modrými vlasmi a pírsingami.

„Na to sme expertky, Zoey,“ odvetila jej štíhla brunety Penelope. Tú som si pamätal z prvého dňa.

Virginia vstala a podišla ku mne. V očiach sa jej zračilo víťazstvo a každou sekundou môjho mlčania sa zväčšovalo. Bola odhodlaná bojovať a nepodvoliť sa mojim plánom. „Niečo sa deje, pán Fabri?“ Zaklipkala mihalnicami, za aké by sa nemusela hanbiť ani nafukovacia bábika.

Prepálil som ju pohľadom, prevyšoval som ju o hlavu a pol. Vyzerala pri mne taká malinká a krehká. Stála tak blízko, až som zacítil jej vôňu, ktorú som si ešte pamätal z nášho prvého stretnutia.

Na jej údiv som vyčaroval úsmev, ktorý nikto z nich nečakal. „Pripravte sa na večernú prevádzku. Dnes mi každý z vás predvedie, prečo si vás mám nechať. Ak niekto urobí čo i len najmenší prešľap, má hodinovú výpoveď.“

Teraz onemela Virginia. Priblížil som sa k nej natoľko,

až som okato vstúpil do jej intímnej zóny, kde som jej vôňu cítil ešte intenzívnejšie. Zhlboka som sa nadýchol a pokúsil sa tú arómu k niečomu prirovnať. „Sladká ako belgické pralinky," vyslovil som, čo ju opäť zmiatlo, a následne som dodal hlasnejšie: „A volajte ma Candy."

Virginia

„Volajte ma Candy," napodobnila zosmiešňujúcim hlasom Zoey, keď preskočila za bar a chvatne začala leštiť poháre, len čo Candy zmizol, hoci jeho parfum ostal medzi nami ako varovný prst.

Poznámku o pralinkách som počula len ja a netušila som, čo mala znamenať. Nech je, kto chce, v hlave to asi nemá v poriadku.

„Počuli ste, dámy," vyhlásila som a potom pozrela na mužské osadenstvo, „aj vy, páni. Dnes mu ukážeme, že sme zohraný tím a nie banda amatérov, za ktorých nás má. Nedáme mu šancu, aby si tu umelo vytvoril miesto pre *svoje* dievčatá." Rukami som si uhladila vlasy dozadu, cítila som sa skvele, pretože dnes som si na svojom zovňajšku dala obzvlášť záležať. Kvôli práci, samozrejme, nie kvôli *nemu*. „Penelope, dohliadni na to, aby ste dnes dali s dievčatami VIP zostavy, o chvíľu príde Taurus, dohodni s ním playlist a poradie vystúpení. Poison pôjde posledná so svojou Kleopatrou... Kde je, dočerta, Poison?" rozhorčila som sa, pretože som ju nikde nevidela.

„Vieš, že hviezdička chodieva posledná," odula napichané pery Lilith a potiahla si z cigarety.

Pozrela som na hodinky. O hodinu otvárame, má ešte čas, no nahnevalo ma, že sa vykašľala na našu krízovú poradu. Poison nikdy nebola tímový hráč, až príliš si nadvihovala vlastnú hodnotu na úkor nás ostatných.

„A možno si len privyrába." Niki pohybom ruky a jazykom v ústach naznačila orálny sex.

„Cudzí biznis nebude narúšať chod lokálu. Kto tomu nerozumie, môže si zbaliť veci. Nebojujem za vás z dlhej chvíle.“ Odpila som si z minerálky, hoci v tomto štádiu by som zniesla niečo silnejšie. Zdvihla som ruku a troma prstami vytvarovala písmeno E.

Barman Rush vedel, čo to znamená. Z chladničky vybral plechovku, otvoril ju, vložil do nej slamku a šmykol mi ju po bare. *E* ako energetický nápoj. Zdvihla som ho a pripila si s ním, kým sa Niki a Lilith sťažovali, že sú s Poison problémy, odkedy odišiel jej milovaný Habibi, do ktorého je zrejme stále po uši zamilovaná. Blake, sediaca vedľa nich, bola akási bledá.

„Porozprávam sa s ňou, keď sa jej uráči prísť. A vy, baby,“ otočila som sa k spoločníčkam, „dnes budete ako medík so štipkou čili. Keď nebudem pri Candym ja, okamžite ma zastúpite. Zistí, že toto miesto je stelesnením túžob každého muža. Nezabúdajte, žiadne drogy!“

„To povedz našej víle Análke,“ zazubila sa Melody na Amalie, ktorú okrem iného volali aj Analie podľa jej obľúbených sexuálnych aktivít.

„Už týždeň som čistá, ty krava,“ obránila sa dotyčná a urazene odpochodovala do šatní.

„Platí to pre všetkých, Zoey, Penelope,“ každú som vyhľadala pohľadom. Viem, že im v tom nezabránim navždy, no aspoň dnes by sa mohli krotiť.

„Rozkaz, šéfka,“ vyslovila Penelope znudene, na čo sa niektoré dámy zachichotali. Drogy tu neboli tým najhorším zlozvykom.

„Tak poďme do šatní nachystať sa na nezabudnuteľný večer!“ hnala som ich.

„Rozkaz, šéfka,“ ozvalo sa tentoraz zborovo.

Zoey si prehodila cez plece handru a vyfúkla žuvačkovú bublinu. „Chceš ich viesť? Musíš si zaobstarať habibiovské gule, drahá,“ povedala vážne a odišla do skladu.

„Ako inak,“ zamrmlala som si sama pre seba.

~

Taurus vo svojej povestnej maske býka zahrieval prvých hostí tanečnými pesničkami, barmani ich pre zmenu zahrievali lákavými drinkami a spoločníčky zase svojou pozornosťou.

Vnútro lokálu vyzeralo ako divadlo, teda aspoň jeho centrum. V ňom sa nachádzalo pódium s oponou v jedovatej fialovej, pred ktorou sa na vystúpenom pódiu vynímali tri tyče. Pod pódiom bolo miesto na tancovanie a po bokoch priestoru zase kožené boxy aj vždy plné bary.

Pri jednom z barov sedel Candy. Jeho držanie tela bolo vzpriamené, na sebe mal drahý oblek a pohľad upieral do telefónu.

Nervózne som zazrela po Piper, jednej zo spoločníčok, a očami som jej vytkla, že je Candy sám. Predsa som im prízvukovala, aby mu robili spoločnosť. Za to sú platené.

Gestom ukázala na neho, potom niekam do priestoru a následne vystrčený prostredník. V preklade bez servítky – Candy ju poslal dopiče.

Fajn. Bol rad na mne. Ja sa nedám odbiť.

Očami som skenovala priestor podniku. Ochrankári boli na svojich miestach, recepčný overoval hostí a rozdával farebné náramky, ktoré slúžili ako zoznamka pre zákazníkov. Zatiaľ to vyzeralo, že nikto nebol opitý či agresívny.

Pristúpila som ku Candymu a sadla si na barovú stoličku. Rush mi so snehobielym úsmevom po bare šmykol plechovku energeťáka a ja som mu pokývnutím poďakovala.

„Takže, *Candy*, dnes budem tvojou sprievodkyňou," prehovorila som, kým som mala guráž. Keď však presunul svoj pohľad z telefónu na mňa a chrbát mi nekryli kolegyne a kolegovia, mala som čo robiť, aby som pôsobila sebaisto.

Skúmal ma belasým pohľadom. Očami doslova láskal každý milimeter mojej tváre, až sa zastavil na mojich perách. Dnes som na nich mala svoju obľúbenú bordovú.

„Vraví sa, že ženy, čo používajú červené odtiene rúžov, sú v posteli absolútne bohyne," prehovoril potemnenným hlasom, stále ich hypnotizoval.

„Vraví sa, že džentlmeni nehovoria dámam o tom, aké sú v posteli," odvetila som prvé, čo mi prebleslo mysľou.

Usmial sa a v pravom líci sa mu vytvorila jamka. Bola som rada, že sedím a mám v ruke plechovku so slamkou, inak by som nevedela, čo s rukami, čo so sebou a čo so životom.

Tento muž mal v sebe niečo... temne príťažlivé.

Nahol sa ku mne bližšie. „Kto povedal, že som džentlmen? Je to len prestrojenie."

„A kto povedal, že by som mala byť bohyňa? Čo ak je to tiež len prestrojenie?" Pravé obočie mi vystrelilo vyššie. Schválne som ho provokovala, snažila sa hrať jeho hru.

„Verím, že to čochvíľa zistím." Candy sa nedal zahanbiť a než som zareagovala a ignorovala horiacu tvár, pozrel na hodinky a pokrútil hlavou. „Dámy majú meškanie."

„Prosím?" vypadlo zo mňa.

„Šou sa mala začať pred minútou. Meškajú." Tie slová ma totálne schladili. Mal pravdu. Rýchly pohľad do priestoru. Striptérky nikde a Taurus čakal na môj očný kontakt, aby mi ukázal gestom to isté, čo Candy.

Dočerta.

„Hneď som tu," sľúbila som a rýchlym krokom sa vytratila do šatní za pódiom. Už odo dverí som počula ženský krik.

„Zabije nás, doriti! Pozri na ňu, ty sprostá... Je úplne mimo!"

„Už mala byť na pódiu..."

„Čo sa tu deje? Prečo Blake nie je na... Blake?" vytreštila som oči na čiernovlásku, ktorá sedela na stoličke

vykrivená vo zvláštnom uhle, pričom ju pridŕžala Dalila s Penelope. Blake mala tvár úplne bledú, oči vyvrátené a niečo nezrozumiteľne mumlala.

„Ja za to môžem, *šéfka*," ozvala sa Lilith a to oslovenie od nej znelo akosi pohŕdavo. „Pýtala si niečo na nervy, tak som jej dala niečo na upokojenie od môjho *Dokyho*. Netušila som, že ju to takto zloží, doriti."

Chytila som Blake za ruku, strhla sa a zasa niečo mumlala. „Mňa z vás porazí. Vravela som, dnes žiaden fet, doboha."

„Ale to nie je..."

„Dosť už! Zmena plánu. Na pódium pôjdete prvé vy," ukázala som prstom, „Dalila s Penelope a Niki na pesničku *Red Light Green Light*!"

„Ale my nie sme hotové."

Zahryzla som si do jazyka, aby som nevypustila niečo, čo by som neskôr ľutovala. Potom som sa situáciu pokúsila vyriešiť s čo možno najchladnejšou hlavou a pomohla dievčatám v extrémnom čase pripraviť sa, pokým Taurus zachraňoval atmosféru plniaceho sa *LocalX* skvelou hudbou.

Zatiaľ čo som dievčatám pomohla pozapínať kožené a flitrované podprsenky a upevnila im príčesky na správne miesto, poriadne som sa zapotila.

Ak niekto vraví, že práca v nočnom klube nie je drina, rada sa s ním vymením!

Baby vyšli na pódium a ja som zatiaľ spolu s Lilith premiestnila Blake na gauč hneď vedľa kovového stojana na kostýmy. Prehodila som cez ňu tenkú deku a nakázala Lilith, aby jej okrem vody nič nedávala.

Taurus spustil známu melódiu, odrazu podnik vybuchol mužskými pokrikmi a oslnivé svetlá presakovali až do zamestnaneckých chodieb.

Šou musí pokračovať.